

ladt denne Gang at tage sine egne Præmisser fuldstændigt tilfølgende i Conclusionen. Det havde indskrænket sig til blot at fjerne af Lovforslaget, hvad der syntes at gaae ud over Grændsen af den Bæmsældighed, hvormed man hidtil har tilstaaet Indfødsret. Den første Bemærkning, der nu frembyder sig i Anledning af det specielle Spørgsmaal, der i dette Dieblif foreligger for os, er den, at, hvis det Resultat, der i saa Henseende fremkom ved anden Behandling, opretholdes, da vil, uagtet der ved den da stedfindende Forhandling syntes at være en Stemning for, hvad der af Udvalget var udtalt i Betænkningen, Resultatet dog være blevet en meget bestemt og paafaldende Udvidelse ubover den hele tidligere Praxis. Medens der nemlig — og dette beder jeg erindret, ligesom det ogsaa forrige Gang blev fremhævet — aldrig tidligere, siden Grundloven blev givet, har været Spørgsmaal om at give Indfødsret til Qvinder, foreligger der her for første Gang Forslag om at give Indfødsret til en Qvinde. Det bør nu vel mærkes, at, hvis hun faaer Indfødsret, da vil dette første Tilfælde ikke tillige blive det sidste, ja, det bør i saa Fald ikke engang blive det, idet denne Qvinde ikke bør foretrakkes for mange andre. Man vil da tværtimod fremtidigt endogsaa arbejde hen til at faae meddeelt Indfødsret til flere Qvinder, thi det vilde tage sig altfor besynderligt ud, hvis om 10 eller 20 Aar denne ene Qvinde — hun være nu, hvordan hun forresten være vil, — skulde staae som det eneste Exempel paa Qvinder, der vare bleven udmærkede ved Meddelelse af dansk Indfødsret. Der kan altsaa ventes at ville fremkomme flere lignende Forslag. Det er nu allerede tidligere blevet fremhævet, at det er meget vanskeligt, ved Forslag om Indfødsret, saaledes som de hidtil er blevene fremsatte, at gaae ind paa en Bedømmelse af de enkelte Personer og at drøfte dem, men at man dog paa den anden Side undertiden nødes dertil; vi have jo saaledes ved dette Lovudkast seet, at to Personer, hvem det var foreslaaet at meddele Indfødsret, ere blevene udflettede ved anden Behandling paa Grund af specielle, dem vedkommende Omstændigheder. Men nu er det dog vel allerede klart og Noget, som alle Tingets Med-

lemmer vilde søle, at Uhyggeligheden ved at bevære det personlige Spørgsmaal voxer ganske overordentligt, naar man fra Mænd kommer til Qvinder. Uhyggeligheden vil voxer paa hvert Trin saavel for dem, der skulle give Erklæring om saadanne Qvinder, som for os, der skulle prøve disse Erklæring. Dette er altsaa det Første, der bør mærkes: Vi skulle ikke under en Sag, der allerede skaffer os Vanskeligheder nok, aabne Døren for endnu flere ved at gaae ind paa at optage en heel ny omfattende Kategori.

Det Næste, jeg beder bemærket, er, at der aldeles ingen Grund er til at optage hele denne Kategori. Der kan i Sandhed ikke med Hensyn til Qvinder ansøres Noget af det, der kan ansøres for at give Mænd Indfødsret. Med Hensyn til alle Mænd, som søge om Indfødsret, paaberaabes det, at de have sluttet sig saaledes med deres Følelser til Danmark, at det er dem trykkende, naar der bliver Spørgsmaal om Udøvelse af politisk Ret og Virksomhed, da ikke at kunne fremtræde som Danske, men i saa Henseende at være adskilte fra deres Medborgere. Det er jo dette, man bestandigt har fremhævet med Hensyn til de Mænd, der have søgt om Indfødsret, skjøndt jeg ikke veed, om det med Rette kan ansøres med Hensyn til dem Alle. Dette Hensyn kommer jo imidlertid nu ikke frem med Hensyn til Qvinder. Qvinden kan jo alligevel ikke gaae hen i Valgforsamlingerne, hverken for at stemme eller for at vælges. Det mærkes altsaa ikke i den Retning, at hun er fremmed. Men i det selstæbelige og daglige Liv; hvem spørger da derom? Der maa altsaa være andre Grunde, som antages at tale for at meddele Qvinder Indfødsret. Hvilke kunne nu disse andre Grunde være? En saadan anden Grund er bleven anført, og jeg kan ikke troe, at man vil vedkjende sig, at et i saa Henseende fuldstændigt constateret Factum ikke skal tages i Betragtning, fordi det kunde have været ubeladt. Vi vide jo Alle, at denne Qvinde ikke har søgt Indfødsret af politisk Sympathi, eller, for ikke at søle sig tilsidefat som Medlem af det politiske Samsfund, hvori hun lever, men af oeconomiske Hensyn. Nu er der to Ting, der her komme i Betragtning. Som den Første har Udvalget fremhævet, at